

Jeg vilde ønske, at det ærede Medlem har Ret, men ganske sikker paa, at det ikke kan ske, forekommer det mig ikke, man kan være. Det ærede Medlem ser i det hele taget og har stadig under Forhandlingerne set meget lyst paa Kødproducenternes Stilling. Det er efter hans Mening dem, der har en særlig gunstig Stilling. Det ærede Medlem fra Ribe (Brorsen) har jo oplyst, hvilke Smarter i pekuniær Henseende der kan være forbundet med denne Stilling. Det er givet, at Kvægproducenterne i Fjor tabte overmaade mange Penge.

Det ærede Medlem fra Lejre (N. Frederiksen) mente ikke, at vi i Aar fik en saa stor Eksport som i Fjor. Jeg ved ikke, hvorfra det ærede Medlem kan vide noget som helst om dette — navnlig som Høsten tegner. Vor samlede Kvægbesætning er under Krigen kun gaaet ned med 300,000 Stkr., og vi staar endnu med 300,000 Stkr. mere end i 1903. Faar vi en daarlig Avl, er der ikke noget som helst i Vejen for — og jeg tror ganske bestemt, det vil blive Tilfældet —, at vi faar et endda mere overfyldt Marked i det kommende Efteraar, end vi havde i Fjor.

Jeg skal slutte disse Bemærkninger til det ærede Medlem med i al Venskabelighed at sige til ham som min Opfattelse, at det ærede Medlem med den store Indflydelse, han har, har været Landbruget en dyr Mand. Det ærede Medlem holder næsten altid til den Side, der er imod Landbrugets Interesser. Enten vi tænker paa Fastsættelsen af Flæskemaksimalprisen eller hans Billigelse af, at den Særafgift, her er Tale om, lovfæstes, eller mange andre Forhold, saa er det ærede Medlem paa den Side. Jeg beklager, at Forholdet er saadan. Men denne Stilling er maaske netop en Betingelse for, at det ærede Medlem har den store Indflydelse, som han i Virkeligheden har, og som jeg ikke underkender. Jeg tror ikke, at Landbruget i Almindelighed vil give det ærede Medlem Ret i hans Opfattelse af disse Spørgsmaal.

Sluttelig skal jeg gøre nogle Bemærkninger til den højtærede Minister. De Bemærkninger, jeg gjorde til det ærede Medlem fra Lejre om Forholdet mellem den lave Maksimalpris og den stærke Nedgang i Produktionen, kan jo ogsaa gælde overfor den højtærede Minister.

Den højtærede Minister sagde, at vi skulde have foreslaaet en højere Flæskepris i 1917, men den højtærede Minister

ved jo, at vi fra vor Side hele Tiden de foregaaende Aar har kæmpet mod den fastsatte lave Maksimalpris som skadelig for Produktionen. (Indenrigsministeren [Røde]: Jeg sagde: Højere Tilskud!). Det bliver det samme, enten man giver højere Tilskud, eller man forhøjer Maksimalprisen. For Landbruget kan det naturligvis hjælpe med højere Tilskud fra det Øjeblik, man kommer ind paa at give et Tilskud, men det var ikke saaledes i de første Aar. Svineproduktionen var saa urentabel, som jeg sagde før, at da man skulde til at bruge de knappe Beholdninger, gav man først Slip paa den. Men det skal erkendes, at man har indset sin Fejltagelse, og ved Kornloven af 1918 gik man, om end fra en enkelt Side ikke saa særdeles villigt, ind paa at faa det gamle Forholdstal mellem Foderpris og Flæskepris, nemlig 10, tilvejebragt, medens vi, som sagt, under Maksimalprisen var nede paa et Forholdstal, der svingede mellem noget over 5 og 8.

Hvad Afgiften angaar, er jeg ikke imod, at den lovfæstes ved denne Lejlighed. Men det maa i den samme Lov bestemmes, naar denne Afgift maa ophøre. Saa vilde den højtærede Minister gøre gældende, at Afgiften for Oksekød svarede ganske til det Forhold, man havde med Hensyn til Smør og Flæsk. Jeg maa gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at der er den store Forskel, at der for Smør og Flæsk er garanteret Landmændene en vis Pris, som de vil faa, hvordan det saa gaar, og derfor er Landmændene villigt gaaet ind paa den Ordning, men saaledes er det ikke med Hensyn til Kvæget. Her er der ikke garanteret nogen som helst Pris til Gengæld for den Afgift, der skal ydes. Der maa man tage den Pris, der kan blive aftalt mellem dem, der skal købe, og dem, der skal sælge, og den er jo varierende efter Udsigterne. Er der Udsigt til et overfyldt Marked med stort Udbud, maa vi regne med, at Prisen vil gaa ned.

Den højtærede Minister talte ogsaa om Overprisen og anerkendte i Princippet, at der skulde være en Overpris. Det er i Hjemmemarkedets Interesse, at der er en Overpris, det er vi alle enige om. Spørgsmaalet er, om Overprisen skal være noget højere eller noget lavere. I og for sig skulde man tro, at Bestemmelserne herom ganske kunde undværes. Det staar jo Køberen frit for, om han vil give den Overpris, som er nødvendig, for at han kan faa